"Şunu bilin ki, prensim, kabaran okyanusların Atlantis'i ve onun görkemli kentlerini yutmasından sonra o güne değin görülmemiş bir çağ başlamıştı. Aryas'ın oğullarının doğduğu bu çağda, dünya üzerindeki imparatorluklar ve uygarlıklar, gökteki yıldızların mavi parıltıları kadar dağınık, ama belirgindi."

"İşte bu sırada, Kimmeryalı Conan geldi, elinden kılıcını hiç bırakmayan, kara saçlı, şahin gözlü yiğit..."

--Nemedya Efsanesi--

Stan Lee SUNAR:

BARBAR CONAN™

BELİT'İN ŞARKISI

KORSAN GEMİSİ TİGRESS, AYLARDIR KARA KIYILARDAKİ YERLİ KÖYLERİNİ YAĞMALIYORDU.
AMA BUGÜN KARA KORSANLARIN SALDIRILARI KARŞISINDA TİTREYEN YERLİLER DEĞİLDİ.
...UCUZ MAL VE KÖLE BULMAK UMUDUYLA KARA KIYILARA GELEN STİGYALILAR...
...YERİNE ÖLÜMÜ BULMUŞLARDI.
ROY THOMAS & JOHN BUSCEMA
YAZAN/EDİTÖR ÇİZEN
STEVE GAN, ÇİNİLEYEN
ROBERT E. HOWARD'IN KARAKTERLERİNE DAYANDIRILMIŞTIR

NE VAR Kİ, SALDIRIYA UĞRAYAN ÇARESİZLERİN DE SİLAHLARI VARDIR.
CONAN'I ÖLÜMDEN BAŞLIĞI KURTARDI.
...VE ÜZERİNE ATILANLARIN KALABALIKLIĞI KARŞISINDA YERE DÜŞTÜ.
YARIM DÜZİNE STİGYALI, KIZIL KİMMERYALI KANINI DÖKMEK İÇİN BİR ANDA ETRAFINI SARMIŞLARDI.
NEMEDYA ZIRHI OLMASAYDI, TÜM GÜCÜNE RAĞMEN BAŞARACAKLARDI DA..
AMA ZIRHI, DARBELERİ SAVUŞTURARAK KARŞI SALDIRIYA GEÇMESİNE OLANAK VERDİ...
KENTLİ STİGYA ÇAKALLARI, DAĞLI BİR KAPLANLA BOĞUŞMANIN NE DEMEK OLDUĞUNU GÖRECEKLERDİ.
HIRLAYARAK DOĞRULUP KANA SUSAMIŞ KILICININ UZANABİLECEĞİ MESAFEDE...
...HİÇ DÜŞMAN KALMADIĞINI GÖRDÜĞÜNDE İNSANDAN ÇOK VAHŞİ BİR HAYVANA BENZİYORDU...
İSTE O ANDA KORSAN SEVGİLİSİNİ ANIMSADI...
TİGRESS'İN KAPTANI BELİT'İ...

ÖFKESİYLE DÜŞMANLARINI YERE SEREN KARA DERİLİLERİN TANRIÇASI VAHŞİ GÖZLÜ BELİT'İ...
...KARA KIYILARIN KRALİÇESİ BELİT'İ!
GEBER STİGYALI DOMUZ!

SEN DE KÖPEK!
LUKSOR HEKİMLERİ GELİP BU YARAYI İYİLEŞTİRSİNLER!

SHEMLİ CEHENNEM ÇADISI!
UHN

BELİT'İN YILAN TANRI SET'E SHEM TANRILARINDAN SELAM GÖNDERDİĞİNİ SÖYLE...

...SÜRÜNMEK ZORUNDA OLMAYAN TANRILARDAN!
ARRRR
DUR ARTIK KADIN...

SEN KAZANDIN!
GEMİMİZ, HAZİNEMİZ, HER ŞEYİMİZ SENİN!
STİGYALI BİR RAHİP, HA?..
GİZLEDİĞİN HANÇERE UZANMAZSAN YAŞAMANA İZİN VERİRİM.

SİLAHIM LANETLERİMDİR...
SENİ VE MAVİ ATEŞ GÖZLÜ BEYAZ SAVAŞÇIYI LANETLİYORUM!
BİL Kİ, STİGYALI PRENSES, BU ADAMI ÇOK ÇOK UZUN SÜRE HATIRLAYACAK...
...VE ANILARI GELECEKTE KIZIL MEYVELER VEREÇEK ACI BİR AĞAÇ OLACAK!

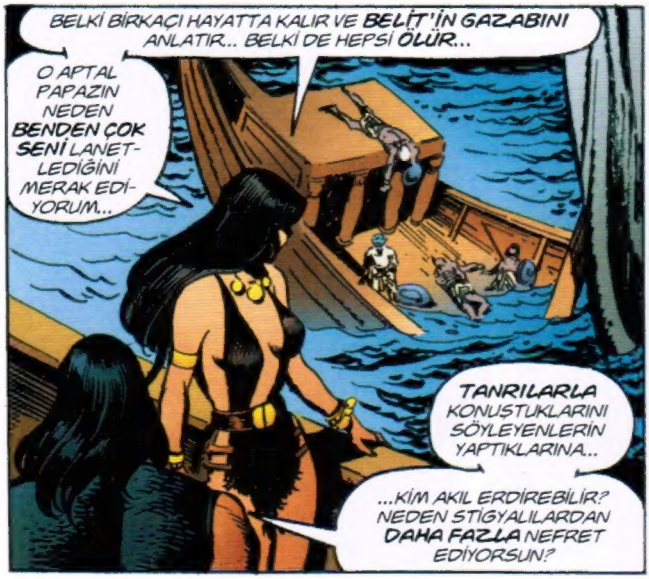
BELKİ BİRKAÇI HAYATTA KALIR VE BELİT'İN GAZABINI ANLATIR... BELKİ DE HEPSİ ÖLÜR...
O APTAL PAPAZIN NEDEN BENDEN ÇOK SENİ LANETLEDİĞİNİ MERAK EDİYORUM...
TANRILARLA KONUŞTUKLARINI SÖYLEYENLERİN YAPTIKLARINA...
...KİM AKIL ERDİREBİLİR? NEDEN STİGYALILARDAN DAHA FAZLA NEFRET EDİYORSUN?

ÇÜNKÜ STİGYALILAR DİĞER İNSANLARLA AYNI HAVAYI SOLUMAMASI GEREKEN PİSLİK KÖPEKLER!
GÜÇÜM YETSE KHEMİ KENTİNİN KARA SURLARINI ATEŞE VERİP KRAL CTESPHON'U LUKSOR'DAKİ SARAYINDA CANLI CANLI YAKARIM! BEN...
SAKİN OL, KADIN...

...BEN ÖFKENİ SAÇTIĞIN BİR STİGYALI DEĞİLİM, ANLADIN MI?
BAĞIŞLA AŞKIM.
O YILANA TAPAN CEHENNEM DÖLLERİNDEN BAHSEDERKEN BENLİĞİMİ NEFRET ATEŞİ SARIYOR.
SENİN VARLIĞIN BU ATEŞİ SÖNDÜRÜYOR...

...AMA BAŞKASINI UYANDIRIYOR.
KAMARAMA GEL!

AMA ÖNCE ÜSTÜMDEKİ STİGYA KANINI TEMİZLEMELİYİM!
KAMARAMIZ, KADIN!

N'YAGA! BİR SAMAN OLARAK ÖLÜMCÜL YARALARI BİLE İYİLEŞTİREBİLECEK KADAR GÜÇLÜ OLDUĞUNU GÖRDÜM...
BİR KADIN RUHUNU DA OKUYABİLİR MİSİN? NEDEN BÜTÜN STİGYALILARDAN BU KADAR NEFRET EDİYOR?
AĞZIMI ARAMAK İÇİN NUMARA YAPMAN GEREKMEZ, CONAN...

N'YAGA SANA BİR ÖYKÜ ANLATACAK, İNANIP İNANMAMAK SANA KALMIŞ...
BU ÖYKÜ, SENİN VE BENİM YANLIŞ BULACAĞIMIZ ŞEYLERLE DOLU...
BELİT VE STİGYALILARLA İLGİLİ BİR ÖYKÜ...
AMA BELİT'İN DEĞİL!..

"BELİT'İN ATALARI, SHEM'İN KUZEYİNDEKİ BÜYÜK ASGALUN KENTİNİN KRALLARIYDI..."
"ATRAHASİS, KARDEŞİ NİM KARRAK'IN KOLAYCA ANLAŞILAN..."
"...HIRSINI GÖRMEZDEN GELİYORDU... EVLERİNİN TAŞ DUVARLARI ARASINA SIĞINAN O KORKAK, ÇIKARCI HALKA KİMSE ATRAHASİS'TEN DAHA İYİ..."
"...KRALLIK YAPAMAZ VE ASKER YA DA KRAL HİÇBİR ERKEK, ANNESİZ KIZINI ADI SHEM DİLİNDE..."
"...TANRIÇA ANLAMINA GELEN KÜÇÜK BELİT'İNİ SEVDİĞİ KADAR SEVEMEZDİ."

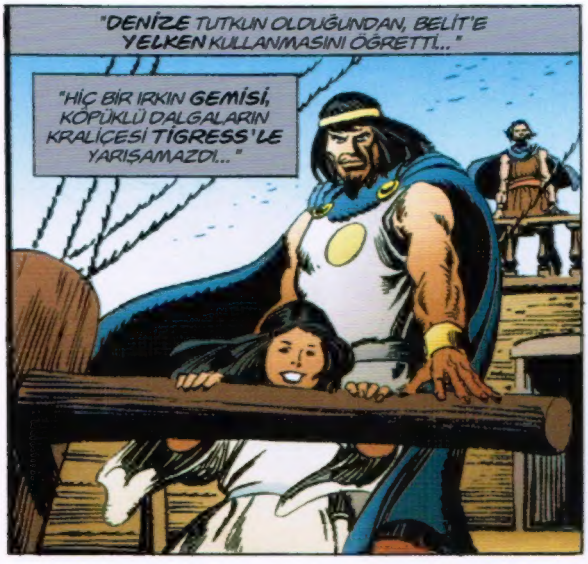
"DENİZE TUTKUN OLDUĞUNDAN, BELİT'E YELKEN KULLANMASINI ÖĞRETTİ..."
"HİÇ BİR IRKIN GEMİSİ, KÖPÜKLÜ DALGALARIN KRALİÇESİ TİGRESS'LE YARIŞAMAZDI..."

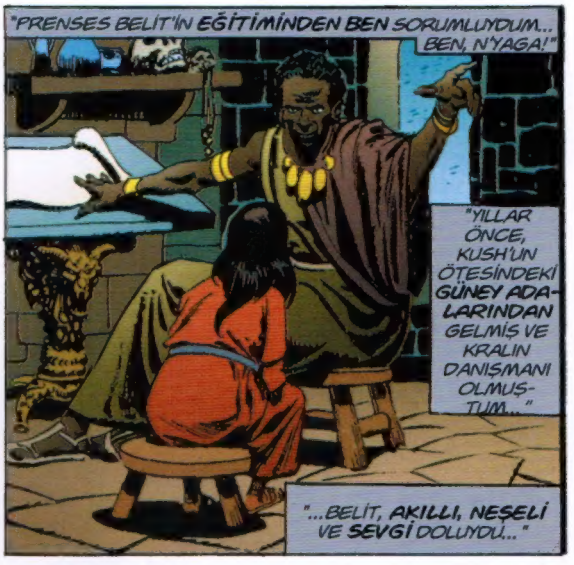
"PRENSES BELİT'İN EĞİTİMİNDEN BEN SORUMLUYDUM... BEN, N'YAGA!"
"YILLAR ÖNCE, KUSH'UN ÖTESİNDEKİ GÜNEY ADALARINDAN GELMİŞ VE KRALIN DANIŞMANI OLMUŞTUM..."
"...BELİT, AKILLI, NEŞELİ VE SEVGİ DOLUYDU..."

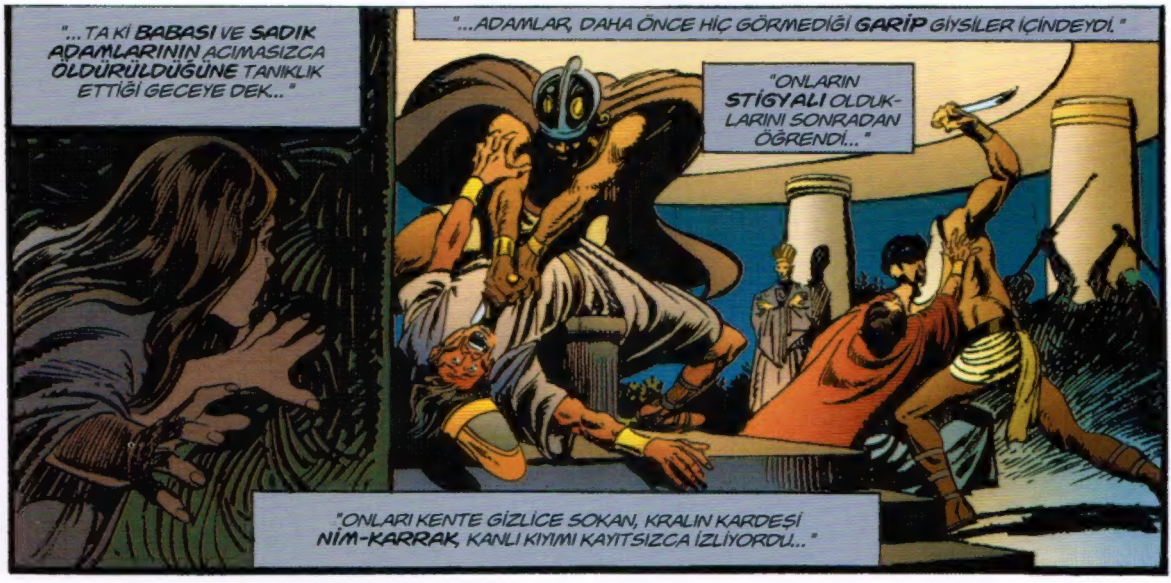
"...TA Kİ BABASI VE SADIK ADAMLARININ ACIMASIZCA ÖLDÜRÜLDÜĞÜNE TANIKLIK ETTİĞİ GECEYE DEK..."
"...ADAMLAR, DAHA ÖNCE HİÇ GÖRMEDİĞİ GARİP GİYSİLER İÇİNDEYDİ."
"ONLARIN STİGYALI OLDUKLARINI SONRADAN ÖĞRENDİ..."
"ONLARI KENTE GİZLİCE SOKAN, KRALIN KARDEŞİ NİM-KARRAK, KANLI KIYIMI KAYITSIZCA İZLİYORDU..."

"BİR AVUÇ SARAY MUHAFIZININ YARDIMIYLA KÜÇÜK PRENSESİ **ORADAN** KAÇIRIP KURTARDIM..."

"ÇÜNKÜ **NİM-KARRAK** KUZEY VE DOĞUDA **KOTH'A** KARŞI DENGE SAĞLAMAK İÇİN BATI SHEM'DEKİ ETKİLERİNİ ARTTIRMAK İSTEYEN **STİGYALILARIN** ELİNDE **KUKLA** OLMAKTAN ÖTEYE GİDEMEYECEKTİ..."

"...BU KÜÇÜK KIZI DA KENDİ **AĞABEYİNE** İHANET ETTİĞİ KADAR KOLAYLIKLA ÖLDÜRTECEĞİNİ BİLİYORDUM..."

"HİÇBİR STİGYA GEMİSİ ATRAHASİS'İN SANKİ BİR GÜN **İHANETE** UĞRAYACAĞINI BİLİYORMUŞCASINA HER AN **YOLA ÇIKMAYA**..."

"...HAZIR TUTULMASINI EMRETTİĞİ **TİGRESS'İ** YAKALAYAMAZDI."

"**KIYI** BOYUNCA İLERLEYEREK **STYX NEHRİNE** DOĞRU SHEM KIYILARINI GEÇTİK..."

"**SEVGİ** VE **HOŞGÖRÜYLE** EĞİTTİĞİM KÜÇÜK KIZIN, **İNTİKAM** SÖZCÜĞÜNÜ BİLMEDİĞİNİ SANIYORDUM."

"AMA HİÇKİMSE, **BELİT'İN** YOLA KOYULDUĞUMUZ **O AYSIZ GECEDE** KENDİ SESSİZLİĞİNDE YAŞADIĞI KADAR..."

"...**DEHŞETLİ** ANILARLA YÜKLÜ BÜYÜK BİR ACI **HİSSETMEMİŞTİR.**"

"YILANA TAPAN **STİGYALILARIN** KARA DUVARLARLA ÇEVRİLİ ANA LİMANI KHEMİ AÇIKLARINDAN GEÇTİK."

"BAZI **BEYAZLARIN KARA ÜLKE** DEDİKLERİ **KUSH'U** GERİDE BIRAKTIK."

"VE GENÇLİĞİMİ GEÇİRDİĞİM ANA VATANIM OLAN **GÜNEY ADALARINA** YÖNELDİK..."

"BİZİ ORADA **NELERİN** BEKLEDİĞİNİ BİLMİYORDUM..."

"**ORMANIN KIYISINDAKİ** SAHİLE ULAŞTIĞIMIZDA SÖZLERİM ASKERLERİ VE DENİZCİLERİ **DURDURAMADI**..."

DURUN APTALLAR! ORASI **TEHLİKELİ** OLABİLİR!..

BİZ BİR AVUÇ **VAHŞİDEN** KORKACAK TAPINAK **BAKİRELERİ** MİYİZ?

HAFTALARCA DENİZDE SALLANDIKTAN SONRA TOPRAĞA BASMAK İSTİYORUZ...

TOPRAK!

"SONUNDA BEN DE **PES ETTİM.**"

GEL KIZIM!

BELKİ **KÖTÜ** BİR ŞEY OLMADAN KIYIDA **GÜVENLİ BİR KAMP KURABİLİRİZ!**..

"AMA ÇOK ERKEN KONUŞMUŞTUM!"
ARRRR
AAAAGHH--!

"KOŞAN KUŞLARA BİNMİŞ ACIMASIZ KUSH SAVAŞÇILARI AĞAÇLARIN ARASINDAN FIRLADILAR..."
"OKÇULUKTA USTAYDILAR, ÖYLE Kİ ZALİM STİGYALILAR BİLE UZUN SÜRE ÖNCE GÜNEY ADALARINA YAKLAŞMAMAYI ÖĞRENMİŞLERDİ... HEM DE O KADAR UZUN ZAMAN ÖNCE Kİ, NEDENİNİ BİLE UNUTMUŞLARDI!"

"FAKAT BEN NEDENİNİ BİLİYORDUM... AYRICA BEN N'YAGA'YDIM, HEM KARA, HEM DE BEYAZ DÜNYANIN İNSANI..."
"HİBORYA DÜNYASINDA, BASİT BÜYÜLERLE İNSANLARI ETKİLERDİM..."

"KUSH'UN GÜNEYİNDE, SHEM RAHİPLERİNİN İSHTAR, ASHTORETH YA DA ADONİS'E SUNDUKLARI ADAK TÖRENLERİNDE KULLANDIKLARI BAZI TOZLARDAN YARARLANDIM."
AWWKK
DİNLEYİN ANAYURDUMUN İNSANLARI!

YILLARCA ÖNCE BİR GÜN DÖNECEĞİNİ SÖYLEYEREK AYRILAN N'YAGA'YI UNUTTUNUZ MU?
İŞTE, ADININ ANLAMI "TANRIÇA" DEMEK OLAN BU BEYAZ ÇOCUKLA BİRLİKTE DÖNDÜM...
O, ÖLDÜRDÜĞÜNÜZ BEYAZ KÖPEKLER GİBİ ÖLÜMLÜ DEĞİL... O, ÖLÜM TANRIÇASI DERKETA'NIN KIZI!
ŞAMAN N'YAGA'YA KULAK VERİN!
N'YAGA?!..

BU ADI BEBEKLİĞİMDEN ANIMSIYORUM.
YÜRÜYEREK SUYA GİRMİŞ VE BİR YUNUSUN SIRTINA BİNİP GİTMİŞ...
...BİR DAHA DA DÖNMEMİŞ...
TOHUM SAÇAR GİBİ ATEŞ SAÇIYOR
BELKİ, SÖZLERİ DE BÜYÜSÜ GİBİ GERÇEKTİR!

BEN ONUN SÖZLERİNİN YALAN OLDUĞUNU SÖYLÜYORUM..
BEN UZUMİ, BU ADALARIN HAKİMİ...
TANRIÇA DERKETA'NIN ÖFKESİNİ NASIL GÖZE ALIRIZ ŞEF?
EFSANELER, KIZININ BİR HAYALET KADAR SOLGUN OLDUĞUNDAN BAHSEDER

"VAHŞİ BAKIŞLI ŞEFİN FİKRİNİ DEĞİŞTİREN BELKİ ADAMLARININ KORKU DOLU SÖZLERİYDİ. BELKİ DE SIKILMIŞ YUMRUKLARIMDA ATEŞ TOZU OLABİLECEĞİ DÜŞÜNCESİYDİ, Kİ VARDI!"
...GÜNEŞ IŞIĞININ GİRMEDİĞİ KARANLIKLARDAN GELDİĞİNDEN...
PEKİ, KIZ VE ADAM BİZİMLE KALACAKLAR...
TÖRELERİMİZE SAYGISIZLIK...
...YAPMADIKLARI SÜRECE...

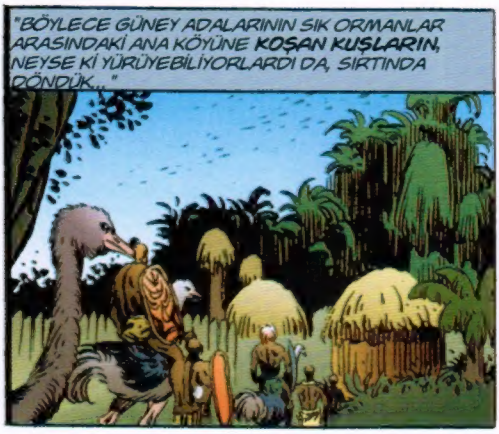
"BÖYLECE GÜNEY ADALARININ SIK ORMANLAR ARASINDAKİ ANA KÖYÜNE KOŞAN KUŞLARIN, NEYSE Kİ YÜRÜYEBİLİYORLARDI DA, SIRTINDA DÖNDÜK..."

"MERAKLI GÖZLERDEN VE UZUMİ'DEN UZAK TUTMAYA ÇALIŞTIĞIM BELİT..."
"...BİR GENÇ KIZ OLDU..."

"...VE ÖNCE DAHA İLK AVINDA İNSAN YİYEN BİR LEOPARI SADECE BİR MIZRAKLA ÖLDÜREREK... SONRA DA..."
"...KÖYE DEHŞET SAÇAN BİR BABOONU HANCERİYLE HAKLAYARAK DERKETA'NIN KIZI OLDUĞUNU DOĞRULADI."
"OK ATMAKTA USTALAŞTI."
"FAKAT KULLANDIĞI SİLAH NE OLURSA OLSUN..."
"...HAYALİNDE NİM KARRAK'IN YÜREĞİNİ HEDEF ALIYORDU!"

"YİNE DE, ALÇAK AMCASI BİLE BELİT'E DAHA KÖTÜSÜNÜ YAPAMAZDI... İLERLEYEN YAŞINA KARŞIN UZUMİ HÂLÂ BİLGELİK VE MERHAMETTEN UZAKTI. VE BİR GÜN..."
SİZ KABİLEMİZİN YENİ SAVAŞÇILARISINIZ..
SINAVI GEÇTİNİZ!
VAHŞİ HAYVANLARI ÖLDÜRÜP KOŞAN KUŞLARIN ÜZERİNDE OK ATTINIZ!
SAVAŞÇILIĞA HAK KAZANDIĞINI DÜŞÜNEN BAŞKASI VARSA YA ŞİMDİ KONUŞSUN...
...YA DA ON İKİ DOLUNAY GEÇENE DEK SUSSUN.
BEN SAVAŞÇI OLMAYI HAK ETTİM, ŞEF!

BEN BELİT, BURADA BULUNANLARDAN DAHA FAZLA VAHŞİ HAYVAN ÖLDÜRDÜM.
SEN BİR KADINSIN, ANCAK BİR KOCA İSTERSİN!
BEN NE İSTEDİĞİMİ BİLİYORUM, SAVAŞÇI OLMAK!
BİR KADIN İÇİN ÖZEL BİR GÖREV VERİLİR...
ÖYLEYSE BANA O GÖREVİ VER! BAŞARACAĞIM!

PEKÂLÂ! UZUN YILLAR ÖNCE DAĞLARDA OTURANLAR, YÜCE TANRIMIZ DAGON'U TEMSİL EDEN HEYKELİN SAĞ GÖZÜNÜ ÇALMIŞLARDI...
ONU GERİ ALMAYA GİDENLER BİR DAHA DÖNMEDİLER...
DAGON'UN GÜMÜŞ GÖZÜNÜ GETİR..

...O ZAMAN SENİ BİR ERKEK... BİR SAVAŞÇI SAYARIM...
SAVAŞÇI OLMAK İSTEYEN HİÇ KİMSEYE BÖYLE İMKÂNSIZ BİR GÖREV VERİLMEDİ...
GİDENLER SAVAŞ GÖRMÜŞ ERKEKLERDİ...
SUS M'GORA...

SEN ŞEF YARDIMCISISIN! SÖZÜN BENİMKİNDEN DEĞERSİZDİR...
AYRICA, N'YAGA'NIN DEDİĞİ GİBİ GERÇEKTEN TANRIÇA DERKETA'NIN KIZIYSA, BU OLDUKÇA BASİT BİR GÖREV!
YA GİDECEK, YA DA ŞİMDİ BURADA ÖLECEK!
UZUMİ KONUŞTU VE SAVAŞÇILIK TÖRENLERİNDE UZUMİ'NİN SÖZLERİ TARTIŞILMAZ.
BEN BELİT! KABUL EDİYORUM!

"ERTESİ SABAH KABİLEDEN UZAKLAŞTIĞIMIZDA..."
SENİ KESİN BİR ÖLÜME GÖNDERİYOR, KIZIM!
BİR KAYIK AL VE BU ADALARDAN KAÇ! BEN...
HAYIR N'YAGA! ÇOCUKKEN HER SÖZÜNÜ DİNLERDİM...
AMA ARTIK BİR ÇOCUK DEĞİLİM!
BEN BELİT'İM!

BU SABAH ARADIĞIM DAGON'UN GÖZÜNDEN ÇOK, KENDİ KARANLIK YAZGIM...
...VE YAZGIMI BULACAĞIM!
UMARIM BULURSUN VE AY IŞIĞI ÇIKMADAN DÖNERSİN!

"SONRADAN BANA, GELİŞMİŞ HİSLERİNE KARŞIN, KESESİNİN HER ZAMANKİNDEN BİRAZ DAHA AĞIR OLDUĞUNU SAATLER SONRA FARKEDEBİLDİĞİNİ ANLATTI..."

"ÇANTASINA GİZLİCE KOYDUĞUM SIVI GÜMÜŞLE DOLU TÜPÜ BULMUŞ..."
"AMACIMI ANLADIĞINDA HAFİFÇE GÜLÜMSEMİŞ OLMALI."
"ÇÜNKÜ KORKUNÇ AVI HAKKINDAKİ EFSANEYİ DAHA ÖNCE O DA DUYMUŞTU."

"ANCAK BÜYÜK KRATER DENEN BÖLGEDEN GEÇEREK YUVALARINA ULAŞABİLECEĞİ YARATIKLARIN..."
"...NEREDEYSE KÖR OLDUKLARI VE İNSANDAN ÇOK SOLUCANA BENZEDİKLERİ SÖYLENİRDİ..."
"...GÜN IŞIĞINA DAYANAMADIKLARI..."

"...BU YÜZDEN DE SADECE KENDİLİKLERİNDEN PARLAYAN NESNELERİN IŞIĞINDA, GECE KADAR KARANLIK BİR DİYARDA YAŞADIKLARI..."
"GENİŞ KARA YUVAYA GİRDİĞİNDE NASIL BİR TEHLİKEYE ATILACAĞININ FARKINDA OLMALIYDI..."

"AMA VAZGEÇMEYECEKTİ."
"KÖR YARATIKLARIN ÇAĞLAR BOYU DİĞER DUYULARININ GELİŞTİĞİ SÖYLENİR.. KOKU, TAT, DOKUNMA."
"AMA KİMSE DUYUP DUYMADIKLARINI BİLMİYOR."
"SERT KAYALARDA EN YUMUŞAK ADIMI BİLE BÖLGELERİ FİLLERLE ÇEVRELENMİŞCESİNE KOLAY ALGILAYABİLECEKLERİNDEN KORKUYORMUŞ..."
"YİNE DE CESURCA İLERLEMİŞ..."
"...TA Kİ KESKİN KULAKLARI DERİNDEN GELEN SÜRTÜNME, SÜRÜNME SESLERİNİ DUYANA..."
"...VE KOYU KARANLIĞIN YERİNİ..."
"...ALACA KARANLIĞA BIRAKTIĞI... BİR YERE GELENE DEK..."
"AH, İŞTE O ANDA GÖRMÜŞ!"

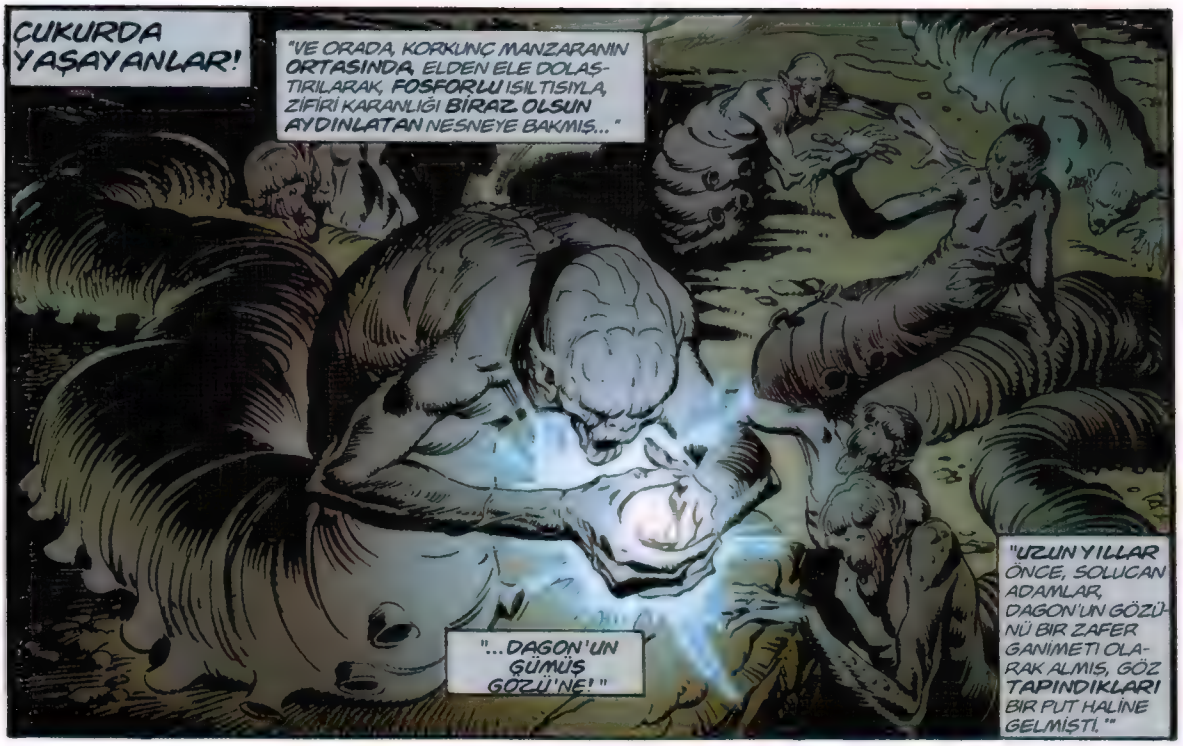
ÇUKURDA YAŞAYANLAR!
"VE ORADA, KORKUNÇ MANZARANIN ORTASINDA, ELDEN ELE DOLAŞTIRILARAK, FOSFORLU IŞILTISIYLA, ZİFİRİ KARANLIĞI BİRAZ OLSUN AYDINLATAN NESNEYE BAKMIŞ..."
"...DAGON'UN GÜMÜŞ GÖZÜ'NE!"
"UZUN YILLAR ÖNCE, SOLUCAN ADAMLAR, DAGON'UN GÖZÜNÜ BİR ZAFER GANİMETİ OLARAK ALMIŞ, GÖZ TAPINDIKLARI BİR PUT HALİNE GELMİŞTİ."

"UYGAR ASGALUN'DA DOĞMUŞ BELİT, KORKU VE TİKSİNTİ DUYGULARINI UNUTMALIYDI..."
"İNSANA BENZER CANAVARIN, TAŞI DİĞERİNE UZATACAĞI DEĞERLİ ANI BEKLEMİŞ..."
"...SONRA HIZLA ATILMIŞ..."

"ÇOK AZ ERKEK SAVAŞÇI BÖYLE BİR ZAMANLAMA VE USTALIKLA SALDIRABİLİR!"

"O ANDA, SESSİZLİK BİLE ONU ÜRKÜTMÜŞ OLMALI."
ÇÜNKÜ DÜŞEN GÖZÜ ALIRKEN SOLUCAN ADAMLAR HİÇ SES ÇIKARMIYOR, ÖFKEYLE TISLAMIYORLARMIŞ BİLE."
"HER ŞEY O KADAR HIZLI OLMUŞ Kİ, ONLARI YANILTMAK İÇİN GÖZÜN YERİNE GÜMÜŞ SIVI DOLU TÜPÜ BİLE KOYMAYA VAKİT BULAMAMIŞ."

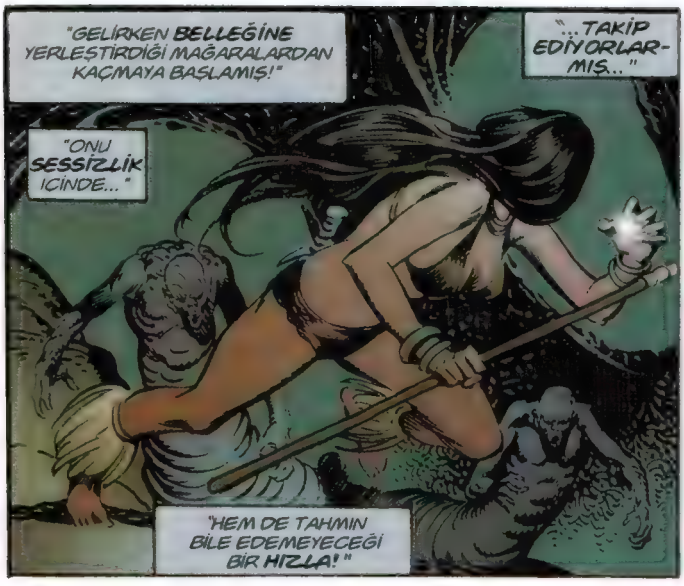
"GELİRKEN BELLEĞİNE YERLEŞTİRDİĞİ MAĞARALARDAN KAÇMAYA BAŞLAMIŞ!"
"...TAKİP EDİYORLARMIŞ..."
"ONU SESSİZLİK İÇİNDE..."
"HEM DE TAHMİN BİLE EDEMEYECEĞİ BİR HIZLA!"

"MAĞARALARIN GİRİŞİNE ULAŞTIĞINDA GÜNEŞİN PARLAKLIĞINI GÖREBİLECEĞİNİ SANIYORMUŞ."
"AMA YUKARISI GECE KADAR KARANLIKMIŞ..."
"SANKI SOLUCAN ADAMLAR ONU YAKALAYABİLSİNLER DİYE GECE ERKEN BASTIRMIŞ!"

"BELİT, ARKASINA BİLE BAKMADAN DEHŞET İÇİNDE KÖYE DOĞRU KOŞMAYA BAŞLAMIŞ..."
"BEYAZ TENİNİ ÇİZEN DİKENLERE, BEDENİNİ YALAYAN SÜRÜNGENLERE ALDIRMADAN KOŞMUŞ."

"BU ARADA UZUMİ, TAHMİN ETTİĞİMDEN DE ERKEN HAREKETE GEÇMİŞTİ..."
GÖRDÜNÜZ MÜ? O KIZ TANRIÇA YA DA TANRIÇANIN KIZI DEĞİL! YOKSA DERKETA ONU KORURDU!
TERSİNE, DERKETA, APTALLIĞIMIZDAN DUYDUĞU HOŞNUTSUZLUĞUNU GÖSTERMEK İÇİN GÜNEŞİMİZİ KARARTTI!
N'YAGA BİZE YALAN SÖYLEDİ, BU YÜZDEN ÖLMELİ!
BANA, UZUMİ'YE KARŞI ÇIKMAYA CÜRET EDEN VAR MI?

"BU ARADA M'GORA'YI FARK ETTİM. MIRILDANAN SAVAŞÇILARIN ARASINDA BENDEN BİR İŞARET BEKLİYORDU."
"AMA BELİT'İ KAYBETMENİN KEDERİ VE UZUN ZAMAN ÖNCE SHEMLİLERİN O GÜN GÜNEŞİN TUTULACAĞINI KEHANET ETTİKLERİNİ SÖYLEMEYİ UNUTMANIN ÖFKESİYLE..."
"...ÖLÜMLE KARŞI KARŞIYA OLDUĞU HALDE YARDIM İSTEYEMEDİM."

"TAM BU SIRADA BİR SES DUYULDU..."
SELAM DOSTLARIM!
DAGON'UN GÖZÜNÜ GETİRDİM.
AMA SOLUCAN ADAMLAR DA PEŞİMDELER!

"NE VAR Kİ UZUMİ ÇABUK DAVRANDI..."
GÖRDÜNÜZ MÜ? GÜMÜŞ GÖZÜ KURTARMAYA ÇALIŞIRKEN BİLE BİZE FELAKET GETİRİYOR!
BU KARANLIKTA SOLUCAN ADAMLAR BİZE DE SALDIRIRLAR!
ONU VE N'YAGA'YI HEMEN ÖLDÜRÜN!
"ARTIK DAHA ÖNCE CESARET EDEMEDİĞİMİ YAPMAK ZORUNDAYDIM... BENİ TUTANLAR KORKUYLA KAÇIŞTILAR.."
AIEEE
"ELLERİM ALEVLER İÇİNDEYDİ!"
"YANIBAŞLARINDAKİ TEHDİTİN DEHŞETİYLE İNSAN SOLUCANLARI UNUTAN ADAMLAR GERİLEDİ... "
"BELİT TE BU ARADA UZUMİ'Yİ YAKALAMIŞTI!
SENİ YALANCI KÖPEK!
BENİ ALDATTIN! BU TUZAĞI PEK ÇOK AY ÖNCE HAZIRLAMIŞ OLMALISIN!
SENİN YALANCI DİLİNİ KESECEĞİM VE...
DÜŞÜN BELİT! DAHA İYİ BİR YOL OLDUĞUNU GÖRECEKSİN!
AMA ÇABUK OL! TOPRAK TİTREMEYE BAŞLADI...
KORKARIM, KIZGIN SOLUCAN ADAMLAR ALTIMIZDAKİ TOPRAĞI KAZIYORLAR!
BELİT! ADININ ANLAMI TANRIÇA! ARTIK SANA İNANIYORUM!
SEN GERÇEKTEN ÖLÜM TANRIÇASI DERKETA'NIN KIZISIN!
BU ARTIK YETERLİ DEĞİL UZUMİ!
İÇ ŞUNU!
BOĞAZINA SERT SOĞUK ÇELİK SAPLANACAĞINA SIVI GÜMÜŞ AKSIN!

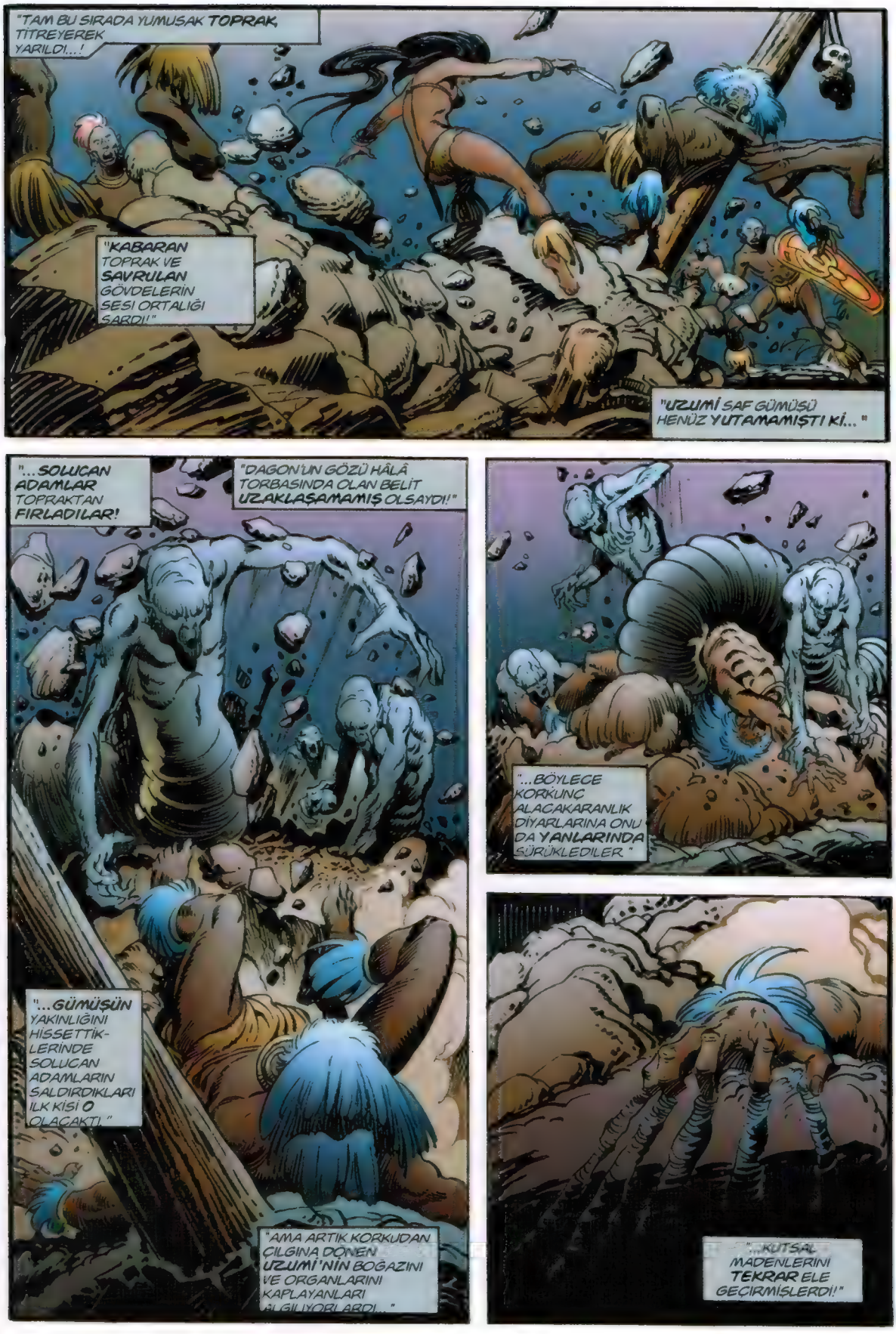
"TAM BU SIRADA YUMUSAK TOPRAK, TİTREYEREK YARILDI...!
"KABARAN TOPRAK VE SAVRULAN GÖVDELERİN SESİ ORTALIĞI SARDI!"
"UZUMİ SAF GÜMÜŞÜ HENÜZ YUTAMAMIŞTI Kİ... "
"...SOLUCAN ADAMLAR TOPRAKTAN FIRLADILAR!
"DAGON'UN GÖZÜ HÂLÂ TORBASINDA OLAN BELİT UZAKLAŞAMAMIŞ OLSAYDI!"
"...BÖYLECE KORKUNÇ ALACAKARANLIK DİYARLARINA ONU DA YANLARINDA SÜRÜKLEDİLER."
"...GÜMÜŞÜN YAKINLIĞINI HİSSETTİKLERİNDE SOLUCAN ADAMLARIN SALDIRDIKLARI İLK KİŞİ O OLACAKTI."
"AMA ARTIK KORKUDAN ÇILGINA DÖNEN UZUMİ'NİN BOĞAZINI VE ORGANLARINI KAPLAYANLARI ÜGÜLYORLARDI..."
"...KUTSAL MADENLERİNİ TEKRAR ELE GEÇİRMİŞLERDİ!"

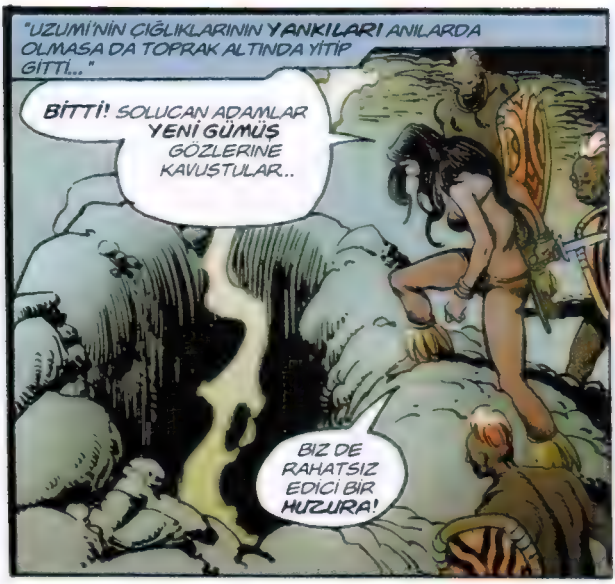
"UZUMİ'NİN ÇIĞLIKLARININ YANKILARI ANILARDA OLMASA DA TOPRAK ALTINDA YİTİP GİTTİ..."
BİTTİ! SOLUCAN ADAMLAR YENİ GÜMÜŞ GÖZLERİNE KAVUSTULAR..
BİZ DE RAHATSIZ EDİCİ BİR HUZURA!

HAYIR! BUNDAN FAZLASINI KAZANDIK!
ALCAK UZUMİ BİLE BELİT'İN BİR TANRIÇA DERKETA'NIN KIZI OLDUĞUNU KABUL ETTİ!

"YÜREK ATIMI KADAR KISA BİR SÜRE İÇİN TÜM SAVAŞÇILAR GURURLU YÜZÜMÜN KARŞISINDA DONUP KALDILAR.. SONUNDA, M'GORA KONUSTU..."
N'YAGA HAKLI! ANCAK BİR TANRIÇA DAGON'UN GÖZÜNÜ BİZE GERİ GETİREBİLİRDİ!
BELİT, ŞEFİMİZ OLMALI!

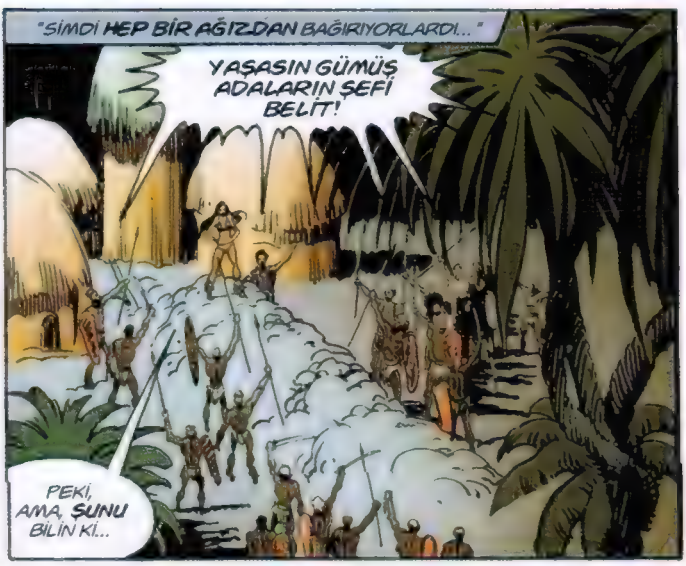
"SİMDİ HEP BİR AĞIZDAN BAĞIRIYORLARDI..."
YAŞASIN GÜMÜŞ ADALARIN ŞEFİ BELİT!
PEKİ, AMA, ŞUNU BİLİN Kİ...

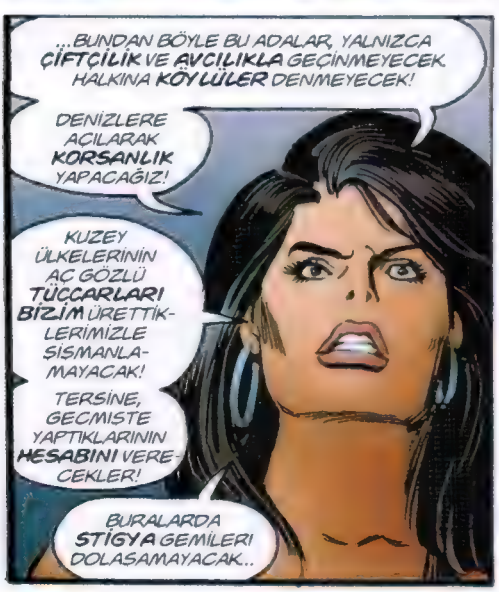
...BUNDAN BÖYLE BU ADALAR, YALNIZCA ÇİFTÇİLİK VE AVCILIKLA GEÇİNMEYECEK. HALKINA KÖYLÜLER DENMEYECEK!
DENİZLERE AÇILARAK KORSANLIK YAPACAĞIZ!
KUZEY ÜLKELERİNİN AÇ GÖZLÜ TÜCCARLARI BİZİM ÜRETTİKLERİMİZLE SISMANLAMAYACAK!
TERSİNE, GEÇMİŞTE YAPTIKLARININ HESABINI VERECEKLER!
BURALARDA STİGYA GEMİLERİ DOLAŞAMAYACAK..

...TA Kİ BELİT BİR KEZ DAHA ASGALUN'A GERİ DÖNENE...
...O EŞKİ KENTİN VE GÜNEY ADALARI İLE KUSH KIYILARININ KRALİÇESİ OLANA DEK!
YAŞASIN KARA KIYILARIN KRALİÇESİ BELİT!

DEMEK BÖYLE OLDU!
EVET, ÜÇ YIL ÖNCE...
BELİT VE BEN, ADALILARA DENİZ HAKKINDA BİLDİKLERİMİZİ ÖĞRETTİK!
...KALANINI DA HİBORYALI DENİZCİLER!..
O GÜNDEN BERİ TİGRESS GÜNEY DENİZLERİNİN HAKİMİ...

VE HİKÂYESİNİ COŞKUN DALGALARIN KÖPÜKLERİNE KANLI HARFLERLE YAZDI...
İYİ GECELER CONAN!
YASLI SAMANIN ANLATTIKLARI DOĞRUYSA, CONAN BELİT'İN STİGYALILARA DUYDUĞU SONSUZ NEFRETİN NEDENİNİ ARTIK ÖĞRENMİŞTİ.
...VE ASLA ADLANDIRMADIĞI SHEM KRALLIĞINA...

HEPSİNE İNANMALI MIYDI?
BELKİ DE TÜM DİN ADAMLARI GİBİ YASLI N'YAGA DA GÜZEL ÖYKÜLER UYDURMAKTA BASARILIYDI...
HIZLI ADIMLARLA KAPTAN KAMARASINA YÖNELDİ...

İÇERİDE, ATEŞ GÖZLÜ DİŞİ KORSAN, İNCİ, ALTIN, MÜCEVHER DOLU HAZİNE SANDIĞINA YENİ GANİMETİ EKLİYORDU...

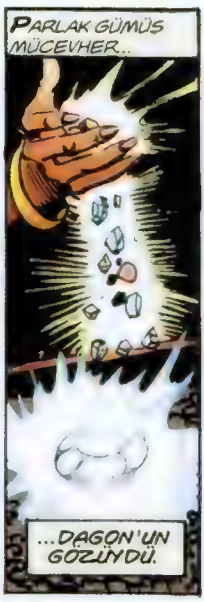
PARLAK GÜMÜŞ MÜCEVHER...
...DAGON'UN GÖZLİYDİ.

AÇIK DENİZDE GECE ÇÖKMÜŞTÜ. RÜZGÂR UYKUYA YATMIŞ HİBORYA TOPRAKLARINDAN STYX NEHRİ'NİN GENİŞ AĞZINA DOĞRU ESİYORDU.

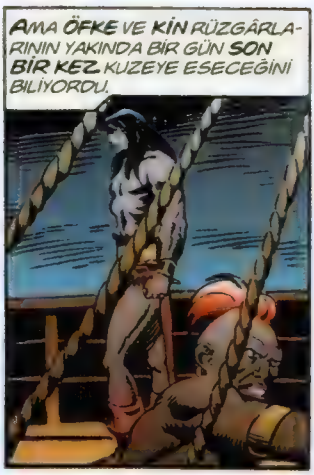
AMA ÖFKE VE KİN RÜZGÂRLARININ YAKINDA BİR GÜN SON BİR KEZ KUZEYE ESECEĞİNİ BİLİYORDU.

VE KIMMERYALI CONAN, BU RÜZGÂRLARA DOĞRU...
...ÖLÜM TANRIÇASI OLARAK ANILAN BİR KADININ YANINDA SAVAŞACAKTI!
SON

Çok Yaşa Kraliçe!

Marvel'ın Barbar Conan Serisi #52-59
Arasında Kişisel Bir Gezinti
--Roy Thomas

Marvel'ın 1970'lerde yayınlanan **Barbar Conan** serisinin yeniden basım maceralarını kapsayan bu sekizci cildin (inanabiliyor musunuz?) ilk altı öyküsünde aslında denize açılıyordum -aynı zamanda da Conan'ı denize açılmaya hazırlıyordum. L. Sprague de Camp ve diğerlerinin Robert E. Howard'ın barbar kahramanı hakkındaki yazılarından, Conan'ın sık sık "ilk büyük aşkı" olarak nitelenen kadınla karşılaşacağını biliyordum -Belit, Kara Kıyıların Kraliçesi.

Ne var ki, hikâyenin gelişimi gereği, şimdi Kimmeryalı'yı Sınır Krallığı'ndan, kahramanımızın #11'de duyurduğu gibi, Argos ve denize doğru yola çıkması gerekiyordu. Ama elbette yolda, eh, bazı kesintiler olacaktı, pençeli yaratıklar, bir azizi bile baştan çıkaracak kadınlar -Conan'ın bir azize benzer yanı da yok zaten.

İlk durağın Sınır Krallığı'nın güneyindeki Nemedya olmasına karar verdim. Nemedya, Ortaçağ Almanya'sına benziyor gibiydi. Howard, ya da en azından sonradan onu yorumlayanlar Nemedya'yı Hiborya Çağı'nın bir gün Conan'ın hükmedeceği ülke Akilonya'nın ardından ikinci büyük krallığı olarak görmüşlerdi.

Yine de, 52. sayıda başlayan hikâye için Rönesans İtalya'sı model oldu. Geoffrey Trease tarafından yazılan **The Condottieri** adlı kitabı daha yeni okumuştum. "Condottiere (kitabın adı çoğul halidir), bir mektuplar köşesinde açıkladığım şekliyle; "kabaca 'paralı asker' olarak çevrilebilecek İtalyanca bir kelime (şüphesiz eski Argos'tan gelme). Kabaca, çünkü çok daha fazla anlam içeriyor."

Trease, condottieri'yi "On dördüncü yüzyılın başından on altıncı yüzyılın ilk yarısına kadar İtalya tarihinde büyük ve renkli bir rol üstlenen önemli bağımsız generaller" olarak tanımlamıştı. Diğer bir deyişle, para için savaşan askerlerin komutanları. Bu generallerin en iyileri, birkaç ay için ya da ömür boyu çok detaylı bir sözleşmeyle kiralanan profesyonellerdi -belirli bir görevi yerine getirmek ya da Rönesans bağımsız İtalyan kent devletlerinden birini savunmak (ya da saldırmak) için. Generaller çoğunlukla İtalyan değildi -bir İngiliz olan John Hawkwood gibi.

Murilo karakterini oluştururken Trease'nin kitabından yararlandım. Murilo, Howard'ın **Barbar Conan #12**'de adapte ettiğim "Evdeki Dolandırıcılar" hikâyesindeki, sonunda başka bir yerde yeni bir yaşama atılmak için kendi topraklarını terk eden dolandırıcılardan biriydi. Onu paralı askerlerin komutanı yapmaya karar verdim -tekrar karşılaştıklarında Conan'ın paralı asker olarak değerini bilebilecek biri. Hatta Conan'a İtalyanca bir deyim katmanın karakterlerin her sayfada İngilizce konuşmalarından (ya da Türkçe) daha mantıksız olmayacağını düşünerek "condottieri"yi dahi kullandım.

Conan, Murilo ve diğerlerini Nemedya'dan efsanevi Hiborya Çağı haritasına bakarsanız Nemedya ile Argos arasında kalan (denizi söylemeye gerek yok) Ophir'e götürmek için #52 ile başlayan dört sayılık seri hazırlandı, böylece Conan her ne kadar eski deneyimlerinden Murilo'ya güvenmese de, ayaklarını ıslatmak için yol alırken biraz altın kazanabileceğini de fark etti.

O günlerde evimin duvarlarını çerçevelenmiş Mısır cenazesine ait bir hiyeroglif ile bir Minos resmi süslüyordu, popüler bir Minos sporu olan "boğa dansı"nı Conan'ın dünyasında tanıtma fikriyle büyülenmiştim -ne kadar paha biçilmez olsa da, bu konu hâlâ tarihçiler tarafından tartışılıyor. Tara'yı yarattım (liseden yeni mezun olan kız kardeşimin adını vermiştim) ve ona makul bir çeviklik kattım.

Barbar Conan'ın en önemli özelliği, her zamanki gibi -bunu sonraki paragrafa geçmeden belirtmem gerekiyor- çizgiromanı Marvel'ın en çok satanına dönüştürmeme, hatta bu alanda en başarılılardan biri haline getirmeme yardım eden (muhtemelen başarılı olmamı sağlayan) John Buscema'nın olağanüstü çizimleriydi. Bunun aslında bana (ya da John'a) doğrudan bir faydası yoktu, çünkü o zamanlar Marvel ve DC satıştan telif ya da "teşvik primi" vermiyordu -yayın iyi de satsa, kötü de satsa sayfa başına belli bir

bedel alıyorduk- ama doğal olarak çizgi romanın çok satmasını sağlamak uzun vadede yararımızaydı. Aslında bunu nasıl sağlayacağımız konusunda ciddi bir bilgimiz yoktu -sadece elimizden geldiğince iyi yazıp çiziyor, okurların da **Barbar Conan**'ın diğer dergilerden bir iki gömlek üstün olduğu konusunda bizim gibi düşüneceklerini umuyorduk.

Çiniler için Tom Palmer'ı alarak hedefimize biraz daha yaklaştık -belki de "tamamlamak" için demek daha doğru, çünkü o sıralar John, **Conan** için sadece karakalemleri yapıyordu. Tom son yıllarda, üçümüz 1960'ların sonunda **Dr.Strange**'i ve ardından başka hikâyeleri, özellikle de **Tomb of Dracula** "Dracula'nın Mezarı"nı hazırladığımızda, Gene Colan'ın çalışmasını en iyi çinileyenlerden biri olarak isim yapmıştı. Tom'un 1975'lerin başında **Conan** için neden ve nasıl zaman ayırdığını bilemiyorum, ama uzun bir süre devam edeceğini umuyorduk. (Gerçekte Tom sonraki dört maceranın üçünü mürekkepleyip çinileyecekti, hepsi de olağanüstü güzeldi; ve ayrılmadı çünkü ben ve John onu bırakmadık, sizi temin ederim!)

Artık her şey yerli yerine oturmuştu -ve John #52'deki bugün bile nefesimi kesen çalışmasını döktürdü. Conan Nemedya'nın başkenti Belverus'a gidiyor, festival zamanı -ve Buscema Hal Foster'ın **Prens Vaillant**'ına yaraşır bir sahne resmediyor. (Oh, ve o ilk cümle hakkında -"Belverus bir bahar şenliğidir"- bu Büyük Elma'nın en yeni sloganına bir göndermeydi: "New York bir yaz şenliğidir." İnsan doğasının reklam düşkünlüğü de dahil değişmez yapısını sergilemek hep hoşuma gitmiştir.)

Karışıma biraz daha aktüel Robert E. Howard eklemek için bu Conan macerasını daha önceki kahramanı Kral Kull'un "The Altar and the Scorpion -Sunak ve Akrep" başlıklı kısa hikâyesiyle harmanladım. Kull, Conan'dan binlerce yıl önce yaşamıştı, ama REH hiç yapmadığı halde, Conan ile Kull'u birbirine bağlamak hoşuma gidiyordu -Conan'ın Atlantis tahtının varisi olabileceğini ima edecek kadar. Eğer hafızam beni yanıltmıyorsa, L. Sprague de Camp o anda piyasada olan Conan üzerine yazılarında buna işaret eden ipuçları vermişti. Kull'un hikâyesinden REH'in Kara Gölge tanrı ve Akrep tanrısına can verdim. Sık sık Howard'ın bir kenara attıklarını alarak geliştiriyordum ve bu kez de böyle olacaktı.

Kaynaklarımı açıklarken, en iyisi, Conan ile Murilo'nun gittikleri Ophir kenti "Ronnoco"nun adının, babamın 1950'lerde Missouri, Illinois ve daha başka bir iki kentteki restoranlara kamyonetle servis yaptığı kahveden geldiğini belirteyim. Kahveyi ve adını hep beğenmişimdir -basitçe sahibinin adı O'Connor'ın tersten okunuşuydu! (İtalyan/Ophir çağrışımlı diğer iki kent ismini -Carnolla ve Pergona- nereden bulduğumu hatırlamıyorum.)

Bir sonraki sayıda Frank Springer bir ay için Tom'un yerini doldurdu -#54'te, Tom'un şiddetli sırt ağrılarından muzdarip olduğunu söylemişim, uydurduğumu düşünmem için bir neden yok- John ile ben de her biri bedeninin farklı bir uzvunun yerine birer silah taşıyan -el yerine balta, demir ayak, boğa boynuzu gibi kullanılan savaş başlığı- tehlikeli "Kılıç Kardeşleri"ni yarattık. Eğer okurlardan bazıları 1967'deki modern çağ "Triumvirate of Terror-Dehşet Üçlüsü"nün -**Avengers** #37, Pile-Driver, Thunderboot, Hammer Head- benzerini yaptığımı söylerse, eh, tarihin tekerrürden ibaret olduğunu hatırlatmalıyım, Kull'un Tufan öncesi Çağlarından Hiborya Çağı'na, oradan Marvel Çizgiroman Çağı'na dek. Ayrıca kardeşler Kimmeryalı'ya seksen yıl önce Triumvirate'nin Herkül'e karşı davrandığından daha iyi de davranmadılar.

Barbar Conan #54, Rönesans ve Minos kaynaklı #52'ye göre daha klasik köklere sahip. Doğal olarak, Ophir Kâhini antik Yunan tarihindeki Delphi Kâhinine dayanıyor, ben de "kâhin" dışında bir kelime kullanarak bu benzerliği bozmak istemedim.

Kâhinin yüce rahibinin kutsal kılıç taşıyan devi Mustapho'nun da çok kesin bir kaynağı var. Sir James G. Frazer'ın 1922'deki mitler üzerine çalışması **The Golden Bough**-Altın Dal'ın birinci bölümü İtalya'daki Diana orman/mabedinde geçer:

"Bu kutsal ormanda, günün her bir saatinde, hatta gecenin karanlığında, gölgelerin içinde bir beden sinsice dolaşırdı. Elinde bir kılıç taşırdı, sanki her an düşmanca tuzağa düşürülecekmişçesine onu hep yukarıda tutardı. O bir

rahip ve katildi; ve beklediği adam er ya da geç onu öldürerek rahiplik rütbesini elinden alacaktı. Mabedin kuralı buydu. Rahipliğe aday olan sınavı ancak rahibi öldürerek geçebilirdi ve o da, daha güçlü biri tarafından öldürülene dek bulunduğu yerden ayrılamazdı."

"Bu tehlikeli görev ona kral unvanını da kazandırmıştı, ama hiçbir taç taşıyan baş bu kadar huzursuz olamaz, daha şeytani düşlerle sarılamazdı. Çünkü, yıllar boyunca, yaz ya da kış, iyi ya da kötü havada, yalnız denetimini sürdürmeliydi, ve ancak ölüm korkusuyla kabuslarla dolu kısa bir uykuya dalabilirdi."

Frazer 800 sayfalık kitabını -üç önemli Amerikalı eleştirmen kitabı 1885'ten beri yayınlanan en iyi 25 kitap arasında göstermişlerdi- Aricia'daki Diana'nın rahipliğinin başarısını dengeleyen kayda değer kuralı "anlatmak amacıyla" yazmıştı. Böyle yaparak daha sonra Joseph Campbell ve diğerleri tarafından sürdürülecek bir gelenek yaratarak Bulfinch ve diğerleriyle ilgili hoş mitlerin ardında gizlenen anlam ve düşünceye derinlemesine bakan ilk kişi olmuştu. Bir başkası tarafından öldürülene dek belirli bir kutsal yeri korumakla görevli bu kral rahibin öyküsü beni büyüledi. Böylelikle de **Barbar Conan #54**'ün malzemesi oldu. Ayrıca, kim Conan'a karşı Conan'dan iyi dövüşebilirdi? (Macerayı okuyup görün.)

John'la birlikte, Kara Gölge ile daha iyi, ancak yine de korkunç Akrep tanrı arasındaki savaşla #55'in hikâye taslağını bitirdik, Tara'yı da Yusef adlı genç bir adamla yakınlaştırdık. Lady Yvonna ile ilgili de bir soru işareti bıraktım.

56. sayı toplamaydı -dört bölüm süren son maceraların ardından kısa bir soluklanma için hazırladığımız tek bir bölüm. Bir kule ve canavarla, tipik Conan hikâyelerinin özelliklerini taşıyordu ve H.P. Lovecraft'ın "The Strange High House in the Mist-Sis İçindeki Garip Yüksek Ev"inden esinlenilmişti. "Pablo Markos"un Buscema'nın çizimlerini çinilemesi hikâyeye ayrı bir hoşluk kattı. Yine de, macera, Howard ya da Lovecraft'tan çok Lerner ve Loew'in birkaç yıl önce sinemada seyrettiğim müzikali Brigadoon'dan daha fazla etki taşıyordu... sadece Conan Gene Kelly değildi!

57. sayı #58'de başlamayı planladığımız uzun maceraya giriş niteliği taşıyordu -bir bakıma bir parçasıydı. Çünkü, #58 gibi, REH'in "Kara Kıyıların Kraliçesi" hikâyesi de Conan'ın zorla yabancı bir gemiye binmesi ve yetkililerden neden kaçtığını anlatmasıyla başlıyordu. Tüm REH hikâyeleri içinde tüm zamanların en sevdiğim hikâyesi diyebileceğim Howard'ın bu Conan anlatımı, Kimmeryalı'nın Marvel çizgi roman versiyonundaki kadar konuşkan olmadığını söyleyenleri de çürütüyor. Burada da belirtmeme izin verin, çünkü bence barbarın düşünce biçimiyle ve medeniyetin ortasında neden hep yabancı kalmaya mahkum olduğu ile ilgili çok şey ifade ediyor. Conan, Kaptan Tito'ya anlatıyor:

"Dün gece bir Messantia hanında kralın subaylarından birisi, tanıdığım genç bir askerin sevgilisine sarkıntılık etmiş. Asker doğal olarak kılıcına sarılmış ve subayı temizlemiş. Bu büyük bir suç sayılıyor olmalı ki, delikanlı kızı alıp oradan hızla kaçmış. Daha önce onlarla birlikte görüldüğüm için beni yakaladılar. Mahkemeye çıkarılıp yargılandım. Yargıç bana genç adamın nereye gittiğini sordu. Bilmediğimi, bilsem bile dostum olan birini ele vermeyeceğimi söyledim. Yargıç devlete ve topluma karşı olan görevlerimden ve daha bir sürü anlamadığım şeyden söz edip durdu ve tekrar dostumun nereye kaçtığını söylememi emretti. Düşüncelerimi zaten söylediğim için bu kez öfkelenmeye başladım ama öfkemi tuttum ve sessizliğimi korudum. Sonra yargıç mahkemeye hakaret ettiğime karar verdi ve dostumun yerini söyleyinceye dek zindana kapatılmamı emretti. Hepsinin deli olduğunu anlayınca, ben de gitme zamanımın geldiğine karar verdim. Zincirlerimin anahtarını bulduktan sonra salonda kendime bir yol açtım. Zincirlerimden kurtulduğumda da, kılıcımla miğferimi almak için yargıcın kürsüsüne fırladım. Kılıcımı alır almaz önce arkamın güvenliğini sağladım, sonra da yargıcın işini bitirdim ve bir subayın atını elinden alıp uzaklara giden gemilerin bulunduğu rıhtıma yöneldim."

Conan'ı, kendi kafasının dikine giden basit bir adam olmaktan çıkararak, onu, onun saygı duyduğu kadar diğerlerinin neden onun değerlerine saygı duymadıklarını anlamayan bir kişiliğe dönüştüren muhteşem bir anlatım.

Görebileceğiniz gibi, Yusef ve Tara'yı genç bir asker ile sevgilisi haline getirdim -daha maceranın başında aklımda olan bir şeydi- ama Conan kötü bir rahibi öldürdükten sonra cezasız kaldığı için #12'de bana oldukça sıkıntı veren Çizgi roman Sansür Kurulu'nun eline de bir koz vermemeliydim. Her şeyi savunabileceğim şekilde düzenledim, öyle ki, yargıç mahkeme dışında yaptığı yasadışı işler nedeniyle ölümü hak ediyordu. Bazıları beni eleştirebilirler -Sansür Kurulu'yla başımın derde girmeyeceğini bilsem büyük ihtimalle ben de böyle yapmazdım- ama kendime göre nedenlerim vardı.

Mike Ploog sadece bu sayı için ekibe katıldı -şu anda bir Conan macerası yapmak istediği dışında herhangi bir şey hatırlamıyorum- ve çok iyi bir iş çıkardı, ama Büyük John bir sonraki sayıda dönecekti.

Döndüğünde, üç yıldan fazla, Belit'in tıpkı Howard'ın Belit'le ilgili -daha doğrusu Belit'ten bahsettiği- tek hikâyesinde olduğu gibi artık ölmesi gerektiğine karar verdiğim #100'e kadar sürecek bir hikâye dizisi başlamak üzereydi. Bu yeni bir deneyimdi -barbarı kırk sayıdan fazla aynı kadının yanında tutmak- ama işe yarayacağını hissediyordum. John, Belit'in pek çok farklı taslağını çizdi (elbette ki hikâyedeki gibi çıplak çizemiyorduk) ve onları siyah beyaz dergimiz **The Savage Sword of Conan**'da yayınladık.

Bu noktada yeni bir çinileyenle çalışmaya başladık -Çizer Tony DeZuniga ve Amerika doğumlu karısı Mary tarafından yürütülen çizim stüdyosu kanalıyla Filipin'den çalışan Steve Gan. Steve'le hiç karşılaşmadım ama güçlü mürekkebine hep hayran oldum.

Size #58'de Sansür Kurulu'yla yaşadığım yeni sorunların hikâyesini anlatmalıyım.

Final sayfasında, REH'e göre, korsan kraliçenin ilk görüşte Conan'dan etkilenerek "Belit'in birleşme dansı"nı yapacağını duyurması gerekiyordu. Sonra da dans edecekti -hikâyede de olduğu gibi çıplak değil ama tıpkı maceranın bir karesinde resmedildiği gibi son derece şehvetli. Sonra kendini geminin güvertesine, yere, Conan'ın ayaklarının dibine bırakıyordu -aslında, ilk çizildiğinde bu karede Conan'ın bacakları Belit'in iki tarafında açık duruyordu. Baktığınızda karenin sağ tarafındaki boşluğu görürsünüz -işte Conan'ın bacağı şimdiki gibi değil, oradaydı.

#58'in bitmiş çizimleri ve hikâye Sansür Kurulu'nun New York'taki ofisine gönderildikten kısa süre sonra o dönemde kurulun başkanı olan avukat Len Darvin'den bir telefon geldi. Len ile arkadaştık -hatta taze karım Jeanie'yi ve beni 1968'de yemeğe götürmüştü- ama bunun bana yardımcı olmayacağını biliyordum. Len'in iki şikayeti vardı ve şansıma ben de o gün ofisteydim.

Önce, 5. karede Conan'ın bacaklarını yeniden çizmemiz gerektiğini söyledi, böylece her iki bacağı da, arkadan görünen Belit'in kıvrak bedeninin bir yanında olacaktı. Hararetle karşı çıktım, ama hemen pes ettim. Kimsenin Belit'in Conan'a oral seks yapmak üzere olduğunu düşünmesini istemezdik, değil mi? (Büyük ihtimalle artdirektör John Romita bacakları yeniden çizdi, ama başka biri de olabilir.)

İkinci konu daha ilginçti. "Belit'in birleşme dansı" deyimini değiştirmen gerek," dedi Len telefonda. "Fazla kışkırtıcı."

Saf rolüne yattım -ama Len'i aptal yerine koyarak kızdıracak kadar da saf değil. "Birleşme dansı"nın bana zararsız gibi geldiğini söyledim, ama Len kanmadı. Ben de, yerine kabul edilebilir bir deyim önermesini istedim -böylece sonradan reddedilecek yeni bir kalıp bulmak için boşa vakit harcamamış olacaktım.

"Peki, 'Belit'in aşk dansı' diyebilirsin."

Masumca, "Bunun ne farkı var?" diye sordum.

Len bir an için kem küm etti, sonra, "Şey, 'aşk dansı daha genel,' - ama 'birleşme dansı' çok spesifik," dedi.

Yenildiğimi anlarım. Değişikliği yaptım.

Hey, bu kadar zaman sonra "aşk dansı"nı tekrar "birleşme dansı" olarak değiştirip değiştiremeyeceğimizi merak ediyorum. Öneriyi yaptım, ama karar Dark Horse'un editörü Jeremy Barlow'a kalmış. Ne düşündüğünü öğrenmek istiyorsanız "Kara Kıyıların Kraliçesi"nin son sayfasını açıp bakabilirsiniz.

Artık hangisi olursa olsun benim için fark etmez, yine de, bunca yıl sonra Len'i biraz dürtüklemek hoş olur. Hâlâ buralardaysa, ona sağlık diliyorum. Zor bir işte, iyi bir adamdı.

Bu ciltte tekrar basılan son sayı #59, bir bakıma temel hikâye. Howard Belit'in neden ve nasıl kara korsanların beyaz kraliçesi olduğu hakkında hiçbir ipucu vermemiş, ama Conan'ın bilmek isteyeceğini düşündüm -okurlarımızın da öyle. Böylece REH'in orijinal hikâyesini zenginleştirmek için sonradan ihtiyacım olacak karakterler ve olaylar katarak sizin de okuduğunuz macerayı yazdım (hatırlayın, 40 sayı daha gelecek!). Sanırım bazı bölümler "Orman Kraliçesi Sheena"yı andırıyor... ama Çukurda Yaşayan solucan adamların nasıl çıktığını hatırlamıyorum. Ne var ki, bu tarza "kılıç ve büyü" dendiğine göre, her Conan macerasında doğaüstü bir şeyler olmalı ve Belit'i ölüm tanrıçası efsanesine bağlamak bunu yapmanın iyi bir yoluymuş gibi geldi. Bu öyküyü, kuzey diyarların denizcilerinin bile neden vahşi topraklardan gelen bu halktan korktuklarını açıklamak için de kullandım.

Sonra oturup, Conan ve Belit'in Howard'ın Ekvatoral Afrika versiyonunda birlikte yaşayacakları maceralar için en iyi, en korkusuz, en uygun başrol oyuncusunun kim olabileceğini düşündüm.

İnanabilir miydiniz -**Tarzan?**

İnanacaksınız -gelecek ciltte.

Roy Thomas 1965'te Marvel'da, Stan Lee ile çalışmaya başladığından beri çizgi roman yazarlığı ve editörlüğü yapıyor. 1970'lerden 1990'lara dek farklı zamanlarda, çizgi romanlar, bir gazetenin çizgi bantı, TV serileri, TV animasyonları ve Arnold Schwarzenneger'ın oynadığı Conan the Destroyer filmi için Kimmeryalı Conan'ın maceralarını yazdı. Roy şu anda kendi korsan kraliçesi Dann ile birlikte Güney Caroline'daki otuz dönümlük arazisinde yaşıyor ve hâlâ zaman zaman çizgi romanlar için senaryo yazmanın yanı sıra, Alter Ego aylık tarihi çizgi roman dergisinin editörlüğünü yapıyor, çizgi roman tarihi ile ilgili üç kitap üzerinde çalışıyor.

Acımasız büyücüler ve tehlikeli rakiplerle dolu fantastik bir dünyada, bir adam, ister insan, ister insanüstü olsun onu yok etmeye çalışan sayısız düşmana karşı eti, kanı ve kılıcıyla savaşıyor. Bu adam Conan! Karşısındaki, göğüs göğse dövüştüğü bir canavar ya da bir gemi dolusu korsan da olsa, Conan'ın gücüne, vahşiliğine ve kılıcına hiçbir şey, hiç kimse karşı koyamıyor.

Conan Klasik Maceralar serisinin 8. cildi tamamı yeniden renklendirilen Roy Thomas/ John Buscema birlikteliğinin eseri 8 Barbar Conan macerasını daha okurlarla buluşturuyor ve Conan'ın "tüm zamanların en önemli ve en vahşi fantezi karakteri" unvanını çelik bileğinin hakkıyla kazandığını bir kez daha kanıtlıyor.

ISBN 975-6535-29-6

9 789756 535295

lâlkitap